

VIITORUL ROL

LUCIA MARA

Lucia Mara a fost eleva profesoarei Marietta Sadova, absolvind I.A.T.C. în promoție cu Leopoldina Bălănuță, Ica Matache, Ioana Bucea, Florin Piersic, Dumitru Furlui (1957), iar meseria și-a început-o sub îndrumarea Luciei Sturdza Bulandra, la teatrul care azi îi poartă numele, jucând primele roluri (Marie-Josèphe — *Mamouret* și Laura — *Menageria de sticlă*) alături de marea actriță, Liviu Ciulei i-a încredințat partituri deosebit de dificile: Natașa (în cele două montări ale *Azilului de noapte* — 1960 și 1975) și Liza (*Copiii soarelui* de Maxim Gorki), Stella (*Un tramvai numit dorință* de Tennessee Williams); Lucian Pintilie a distribuit-o în *Dumășca* (*Livada de vișini* de A. P. Cehov). Lucia Mara s-a conturat ca o personalitate artistică armonioasă, îmbinând o mare disponibilitate compozițională și bogate resurse expresive, într-o interpretare variată, convingătoare și sinceră. Sensibilă, știind să transmită spectatorilor o emoție pe

care ea însăși n-o ocultește, păstrându-și grația și farmecul de ingenuă, a jucat roluri din dramaturgia originală — Sofia (*Recolta de aur* de Aurel Baranga), Liza (*Trei generații* de Lucia Demetrius), Ioana (*O singură viață*) și Livia (*Nimic nu se pierde, dragul meu*) de Ionel Hristea, Genunea (*Luceafărul* de B. Delavrancea), Melania (*Între noi doi n-a fost decât tăcere* de Lia Crișan) — și din dramaturgia clasică universală — Electra (*Orestia* de Eschil), Doamna Elvsted (*Hedda Gabler* de Ibsen), Doamna Foresight (*Iubire pentru iubire* de W. Congreve), Lucienne (*Puricele în ureche* de Georges Feydeau), Rosina (*Casa cea nouă* de Goldoni), Șoricel (*Joc de pisici* de Örkény István) ș.a.

Pe scena Teatrului „Bulandra” se repetă noua piesă a lui Teodor Mazilu, *Mobilă și durere*, Lucia Mara pregătește rolul Lizica. Regia: Nicolae Searlat. Scenografia: Dan Jitlanu.

„Această piesă mi se pare o sinteză a dramaturgiei maziene: sensurile sînt distilate pînă la esență, radiografia personajului dezvăluie arhetipul, pentru ca, apoi, după ce-și va fi parcurs traiectoria, să întrezărești, dincolo de drama „căderii”, posibilitatea unei lumi morale și armonioase.

Ceea ce este nemaipomenit de frumos, în viziunea lui Teodor Mazilu, este paralela subtilă, mai bine spus contrastul dintre aparență (individul, cu tarele sale, buruiată pe ogorul societății noastre) și ceea ce e invizibil, dar se lasă tot timpul simțit: simburile lumii al ființei umane, care aspiră la demnitate.

Aș mai putea spune, despre această treaptă a teatrului maziian, că este o treaptă a împlinirii, prin conturarea precisă a personajelor, prin rotunjimea construcției.

Nu puteam să vorbesc despre personajul pe care-l voi interpreta fără să pomenesc despre aceste trăsături ale piesei, pentru că «mondena» Lizica se integrează perfect acestei lumi și totodată o reprezintă; izolîndu-l de context, i-aș fi sărăcit semnificația.

Aș vrea să mai adaug că munca pentru realizarea acestui personaj mi se anunță deosebit de interesantă și de pasionantă; și, așa cum își dorește orice actor, îmi doresc și eu să fie cu spor și împlinire”. Distribuția: Tora Vasilescu, Ovidiu Schumacher, Constantin Florescu, Nicolae Botez, Petre Lapu.

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

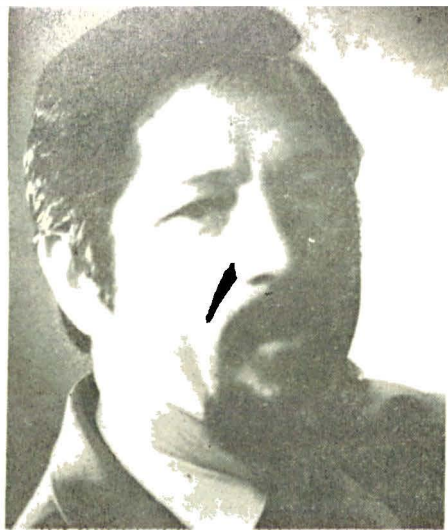
(Continuare din p. 31)

● Și acum, vești din lumea păpușarilor: la Craiova, după Pasărea albastră de Maeterlinck, dramatizare de Leția Gîță, se anunță două noi premiere interesante:

Roboțineul de Constanța Buzea și Făt Frumos cel urît de Marin Sorescu. ● Teatrul de păpuși din Cluj-Napoca pregătește, la secția română, Ion păpușarul, texte de Vasile Alecsandri prelucrate de Constantin Ștefă-

nescu, Ubu rege de Alfred Jarry și Visul unei nopți de vară de Shakespeare, pe care le va pune în scenă regizorul Kovacs Ildiko. Proiectate proiecte! ● Sec-

VIITORUL ROL

TÖRÖK ISTVÁN

După 25 de ani de teatru (a absolvit, în 1953, Institutul „Szentgyörgyi István”, aflat pe atunci la Cluj), Török István se consideră „un actor tânăr”; cariera lui se confundă cu evoluția scenei sătmărene, căreia i s-a dedicat fără rezerve. Riguros în profesie, străduindu-se de fiecare dată să descopere cele mai fine nuanțe ale personajului, regizorii îl distribuie cu plăcere, știind că pot conta nu numai pe o exemplară probitate artistică, ci și pe un talent matur. Török István a jucat în peste o sută de roluri, mai mari și mai mici, printre care: Grigore (*Oameni de azi* de Lucia Demetrius), Dumitru Ionescu-Perjoiu (*Mielul turbat* de Aurel Baranga), Cetățeanul turmentat (*O scrisoare pierdută* de Caragiale), Balga (*Csondor și Tünde* de Vörösmarty Mihály), Carabă (*Vișorul* de Delavrancea), Nicolae Flăcău (*Plecul* de Rebreanu), Dumitru (*Nu sîntem ingeri* de Paul Ioachim), Doolittle (*Pygmalion* de G. B. Shaw), Dandin (*Georges Dandin* de Molière), Don Gonzales (*Don Juan sau dragostea pentru geometrie* de Max Frisch), Casius (*Caligula* de Camus), Giovanni (*Henric*

IV de Pirandello), Dr. Ambrozio Maldonado (*Columb* de Peter Hacks).

În curînd, la Teatrul de Nord din Satu Mare, secția maghiară, Török István va interpreta rolul Gactano din piesa lui Eduardo Scurietta, *Mizerie și noblețe*. Spectacolul va fi semnat de Horváth Béla și Kisfalussy Bálint.

„Modestul bucătar Gactano moșteneste averea fabuloasă a nobilului pe care-l slujise. Din acest moment, devine ridicol, prin convingerea că noua ipostază, de om înăvuit, îi conferă, firese, dreptul la un loc în aristocrație; el se și comportă ca atare, părăind a purta, în situațiile nou create, o băină nepotrivită. Personajul e de un comic irezistibil, mai ales în final, în scena de teatru în teatru, cînd este complet derutat, pentru că nu e capabil să-și deosebească pe adevărații aristocrați de cei deghizați. Mă aflu în fața unui gen de rol nou pentru mine, fiind vorba de un temperament tipic italian; caut ca fiecare gest, fiecare cuvînt — de la momentele de calm și pînă la reacțiile imprevizibile, impulsive — să se închege într-o unitate și, printr-un comic neostentativ, să realizez acordul dintre situație și personaj. Elaborarea lui mîu obligă să găsesc noi expresii mimice și verbale.

În alt rol mă așteaptă în filmul *Casa de piatră*, închinat celei de a 35-a aniversări a victoriei asupra fascismului. Maghiarul Laci este un om simplu, care se alătură trupelor armatei române, în lupta comună anti-fascistă. Lucrul la film înseamnă altceva decît teatrul, mișcarea cu care îmi construiesc personajul în scenă nu se asemănă cu spontaneitatea și concentrarea din fața aparatelor de filmat; dar este o experiență ce nu-mi displace și care, în ultimă instanță, face parte din perfecționarea mea, ca actor.

În sfîrșit alături de colegii mei de echipă, voi juca în spectacolul-divertisment ce va încheia acest an; va fi un exercițiu interpretativ complex, care ne cere să cîntăm, să dansăm, să fim, fără exagerare, actori totali. Acest gen de spectacol, mult gustat de public, este urarea noastră de «La mulți ani!»

Maria Marin

telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“

ția maghiară a aceluiași teatru repetă Lăna de aur de Bajor Andor, în regia lui Vasile Dan, și Te aștept de Elisabeta Reinhardt, pe care o pune în scenă Kovacs Iláiko. ● O știre de ultimă oră: savantul Charles Bran-

tigom din Colorado (S.U.A.) pune la dispoziția actorilor preparatul său Propanolol. Ce este Propanololul? Este un medicament care blochează eliberarea adrenalinei. Urmarea este că dispare tracul. Iar urmarea acestei urmări

este că vor fi din ce în ce mai puțini actori dați... tracului! ● În numele tuturor redactorilor revistei „Teatrul”,

FAIMA

vă urează LA MULȚI ANI!